

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

10. veebruar 2011 *

Kohtuasjas C-260/09 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 10. juulil 2009 esitatud apellatsioonkaebus,

Activision Blizzard Germany GmbH, varem CD-Contact Data GmbH, asukoht Burglengenfeld (Saksamaa), esindajad: advokaadid J. K. de Pree ja E. N. M. Raedts,

hageja,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: S. Noë ja F. Ronkes Agerbeek, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees A. Tizzano, kohtunikud J.-J. Kasel, M. Ilešič (ettekandja), E. Levits ja M. Safjan,

kohtujurist: J. Mazák,
kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Activision Blizzard Germany GmbH (edaspidi „Activision Blizzard”) kui CD-Contact Data GmbH (edaspidi „CD-Contact Data”) õigusjärglane palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 30. aprilli 2009. aasta otsuse kohtuasjas T-18/03: CD-Contact Data GmbH vs. komisjon (EKL 2009, lk II-1021; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), millega kohus vähendas CD-Contact Datale määratud trahvi ja jättis ülejäänud osas rahuldamata hagi, millega viimane palus tühistada komisjoni 30. oktoobri 2002. aasta otsuse 2003/675/EÜ EÜ asutamislepingu

artikli 81 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise menetluses (COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution ja COMP/36.321 Omega – Nintendo) (ELT 2003, L 255, lk 33; edaspidi „vaidlusalune otsus“). See otsus puudutas niisuguste kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuste kogumit, mis olid mõeldud paralleelse ekspordi piiramiseks Nintendo kaubamärgiga videomängukonsoolide ja nendes konsoolides kasutatavate videomängukassettide turul.

Vaidluse taust

- 2 Nintendo Co. Ltd (edaspidi „Nintendo“), börsil noteeritud Kyōtos (Jaapan) asuv äriühing, on videomängukonsoole ja nendes konsoolides kasutatavaid videomängukassette tootva ja turustava Nintendo kontserni emaettevõtja. Nintendo tegevust juhivad Euroopa Majanduspiirkonna teatud osades tema tütarettevõtjad, milles talle kuulub 100-protsendiline osalus; Nintendo olulisim tütarettevõtja on Nintendo of Europe GmbH (edaspidi „NOE“). Asjaolude asetleidmise ajal koordineeris NOE Nintendo teatud müügitgevust Euroopas ning ta oli Nintendo ainuturustaja Saksamaal. Teistele müügiterritooriumidele oli Nintendo määranud sõltumatud ainuturustajad.
- 3 CD-Contact Data oli Nintendo ainuturustaja Belgias ja Luksemburgis alates aprillist 1997 vähemalt kuni 31. detsembrini 1997.
- 4 1995. aasta märtsis algatas komisjon videomängude turusektorit puudutava uurimise. Pärast esialgsete järelduste tegemist algatas komisjon 1995. aasta septembris täiendava uurimise, mis puudutas konkreetset Nintendo turustussüsteemi. Elektrooniliste mängude impordi ja müügi sektoris tegutseva äriühingu esitatud kaebuse alusel, mille

kohaselt takistas Nintendo paralleelkaubandust ja kohaldas Madalmaades kindla edasimüügihinna süsteemi, laiendas komisjon uurimist. 16. mail 1997 saadetud vastuses nõustus Nintendo sellega, et osa tema turustuslepinguid ja tüüptingimusi sisaldavad Euroopa Majanduspiirkonna territooriumil paralleelkaubandust piiravaid sätteid. 23. detsembri 1997. aasta kirjas teatas Nintendo komisjonile, et ta teadvustab „ühendusesisese paralleelkaubandusega seotud olulist probleemi“, ja avaldas soovi komisjoniga koostööd teha. Oma süüd tunnustades võttis Nintendo meetmed, et tagada liidu õiguse järgimine tulevikus, ja pakkus rahalist hüvitist kolmandatele isikutele, kellele tema tegevus oli rahalist kahju tekitanud.

- 5 Komisjon palus 9. juuni 1999. aasta kirjas CD-Contact Datal teatada, kas komisjoni toimikus olevad teda puudutavad dokumendid sisaldavad konfidentsiaalseid andmeid. Selles kirjas oli veel märgitud, et komisjon kavatses teatud äriühingute suhtes algatada ametliku uurimismenetluse ja et nende äriühingute hulgas on ka CD-Contact Data. 26. aprillil 2000 esitas komisjon Nintendole ja teistele asjassepuutuvatele äriühingutele, kelle hulka kuulus ka CD-Contact Data, vastuväiteteatise EÜ artikli 81 lõike 1 ja 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3; ELT eriväljaanne 11/52, lk 3) artikli 53 lõike 1 rikkumise kohta. Nintendo ei vaidlustanud vastuväiteteatises esitatud faktide sisulist õigsust.

- 6 Komisjon võttis 30. oktoobril 2002 vastu vaidlusaluse otsuse, mille artiklis 1 on sätestatud:

„Osaledes märgitud ajavahemikel Nintendo toodetud mängukonsoolide ja nende konsoolidega ühilduvate mängukassettide turul kokkulepetes ja kooskõlastatud tegevuses, mille eesmärk ja tagajärg oli Nintendo videomängude konsoolide ja

mängukaassetide paralleelse ekspordi piiramine, on järgmised ettevõtjad rikkunud [EÜ] artikli 81 lõiget 1 ja [Euroopa Majanduspiirkonna] lepingu artikli 53 lõiget 1:

[...]

[CD-Contact Data] 28. oktoobrist 1997 kuni 1997. aasta detsembri lõpuni.

[...]”

- 7 Otsuse artikli 3 alusel määrati CD-Contact Datale trahv summas 1 miljon eurot.
- 8 Vaidlusaluse otsuse põhjendustes 195 ja 196 märgib komisjon Belgiast ja Luksemburgist lähtuva paralleelse ekspordi kohta, et „[CD-Contact Datale] oli selge, et ta pidi kontrollima, et tema kliendid ei tegeleks paralleelse ekspordiga”. See nähtub faksist, mille CD-Contact Data saatis NOE-le 28. oktoobril 1997 ja milles ta kinnitas, et ta soovib ekspordi vältida. Otsuse põhjenduses 317 tõdeb komisjon, et see kiri tõendab, et CD-Contact Data ja Nintendo „tahteavaldused ühtisid” asjaolu suhtes, et [CD-Contact Data] territooriumilt ei peaks ekspordi toimuma [...] ja et [CD-Contact Data] jälgis tarneid sellistele klientidele [...], keda võis eksportimises kahtlustada”. Otsuse põhjenduses 319 märgib komisjon, et „[CD-Contact Data] esitas muid tõendeid selle kohta, et ta ei liitunud paralleelkaubandust piirava kokkuleppega, ning et selle äriühingu sõnul „eksportis ta tooteid ise ja/või müüs neid äriühingutele, kelle kohta ta

teadis, et nad ekspordivad need". Komisjon jäeldab otsuse põhjenduses 326 siiski, et asjaolu, et CD-Contact Data laskis praktikas mõningal paralleelsel ekspordil toimuda, näitab üksnes, et ta ise „tegi sohki”.

- 9 Belgiasse paralleelse impordi osas viitab komisjon vaidlusaluse otsuse põhjenduses 197 asjaolule, et 1997. aasta septembrist kuni detsembrini pidas CD-Contact Data NOE-ga kirjavahetust paralleelse impordi teemal tema territooriumile, lootuses, et see „probleem” lahendatakse. Ta viitab selles suhtes kolmele kirjale, mis pärinevad 4. septembrist, 3. novembrist ja 4. detsembrist 1997.

Vaidlustatud kohtuotsus

- 10 Vaidlustatud kohtuotsusega muutis Üldkohus vaidlusalust otsust osas, milles ei võetud CD-Contact Data suhtes kergendava asjaoluna arvesse tema üksnes passiivset rolli rikkumises, ning vähendas sellest tulenevalt kõnealusele äriühingule määratud trahvi 500 000 euroni. Ülejäänud osas jäeti otsuse tühistamist taotleval hagi rahuldamata.
- 11 Mis puudutab hagi esimese väite esimest osa, mis käsitles EÜ artikli 81 rikkumist ning mille analüüsimist Üldkohtu poolt Activision Blizzard käesolevas apellatsioonimenetluses kritiseerib, siis lükati see vaidlustatud kohtuotsuse punktides 46–70 tagasi.
- 12 Kohtuotsuse punktis 52 tõdes Üldkohus, et komisjon ei ole EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus oleva kokkuleppe tuvastamisel viidanud lihtsalt Nintendo ja CD-Contact

Data vahel sõlmitud turustuslepingu kui sellise tingimustele. Üldkohtu sõnul märkis komisjon selle kohta vaidlusaluse otsuse põhjenduses 196, et „[CD-Contact Data] ja Nintendo vahel sõlmitud turustuslepingu tingimused lubasid esimesel tegeleda passiivse ekspordiga”. Üldkohus rõhutas selles kontekstis, et erinevalt otsuse adressaadiks olevate teatavate turustajate kohta tuvastatust ei sisaldanud see peaaegu kaks aastat pärast komisjoni uurimise algust asjassepuutuva turustussüsteemi kohta sõlmitud turustusleping iseenesest ühtegi EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus olevat tingimust.

- 13 Pärast seda, kui Üldkohus oli vaidlustatud kohtuotsuse punktis 53 täpsustanud, et CD-Contact Data osas viitas komisjon ainult kokkuleppe sõlmimisele, märkis kohus otsuse punktis 54, et kuna puudusid otsesed dokumentaalsed tõendid passiivse ekspordi piiramiseks Nintendo ja CD-Contact Data vahel sõlmitud kirjaliku kokkuleppe kohta, leidis komisjon, et viimase osalemist EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus olevas kokkuleppes tõendas tema tegevus, mida kirjeldati kirjavahetuses.
- 14 Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55, et neil asjaoludel tuleb uurida, kas selle kirjavahetuse sisu arvestades on komisjon õiguslikult piisavalt tõendanud, et CD-Contact Data ja Nintendol oli ühine tahe paralleelkaubandust piirata. Ta märkis sellega seoses otsuse punktis 56, et komisjon viitas vaidlusaluses otsuses kirjalike tõendite kogumile, täpsemalt CD-Contact Data 28. oktoobril 1997 NOE-le saadetud faksile.
- 15 Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 58 märkis Üldkohus, et selles faksis selgitas CD-Contact Data, et ta ei saanud toodete teatud kogust Belgias asuvale hulgimüüjale BEM müüa, kuna nii võis ta müüa tooteid kasutamiseks paralleelkaubanduses. Kohus tõdes

kohtuotsuse punktis 59, et vastupidi komisjoni väidetule ei nähtu faksi sõnastusest selgelt, et CD-Contact Data oli teadlik asjaolust, et temalt oodati paralleelse ekspordi takistamist, ja et ta soovis end kaitsta Nintendo France'i süüdistuste eest Belgiast pärit paralleelse ekspordi suhtes. Eriti ei saanud Üldkohtu hinnangul aga vajaliku kindlusega järeldada, et „ettevaatlikkus”, mida CD-Contact Data näitas üles klientide suhtes, kes ostsid üldiselt ekspordiks, tõendab, et CD-Contact Data nõustus vaidlusaluse paralleelkaubanduse piiramise poliitikaga. Lisaks leidis Üldkohus, et ei saa *a priori* kõrvale jätta CD-Contact Data tõlgendust, mille kohaselt viidet tema käsutuses olnud toodete koguse piiratusele tuleb käsitada teabena selle kohta, et tal ei ole sisuliselt võimalik tegeleda aktiivselt müügiga Belgias asuva hulgiettevõtja vahendusel.

¹⁶ Üldkohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60, et CD-Contact Datalt NOE-le 28. oktoobril 1997 saadetud faks järgnes siiski vahetult 24. oktoobri 1997. aasta kirjale, milles Nintendo France esiteks kaebas Belgiast – see tähendab territooriumilt, kus CD-Contact Data oli asjassepuutuvate toodete ainuturustaja – pärit paralleelse ekspordi üle ja milles ta teiseks palus NOE-l võtta vajalikud meetmed, et lahendada „probleemid”, mida see eksport talle põhjustas. Üldkohtu hinnangul pidas CD-Contact Data seega pärast paralleelse ekspordi kohta esitatud kaebust vajalikuks end tema käsutuses olnud toodete koguse ja asjassepuutuvate toodete ekspordi tingimuste teemal õigustada.

¹⁷ Üldkohus tõdes vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61, et mis puudutab dokumente Belgiasse ja Luksemburgi suunatud paralleelse impordi kohta, siis tugines komisjon asjaolule, et Nintendo ja osa tema ametlike turustajate, sealhulgas CD-Contact Data

vahel oli sisse seatud paralleelkaubanduse alane praktilise koostöö ja teabevahetamise süsteem. CD-Contact Data osalemine teabevahetussüsteemis nähtus Üldkohtu hinnangul mitmest vaidlusaluse otsuse põhjenduses 197 viidatud kirjast.

- 18 Üldkohus leidis kohtuotsuse punktis 62, et nende erinevate kirjade sõnastusest võib kohtuotsuse eelmistes punktides toodud põhjenduste jätkuks järeldada, et nende eesmärk oli edastada informatsiooni Nintendo kaubamärgiga toodete paralleelse impordi kohta Belgias ja et seda tehti Nintendo sisseseatud teabevahetussüsteemi raames. Selles kontekstis viitas ta kohtuotsuse punktides 63–66 CD-Contact Data kahele kirjale, mis olid NOE-le saadetud 4. septembril ja 3. novembril 1997, CD-Contact Datalt Nintendo France'ile 12. novembril 1997 saadetud faksile ning 4. detsembri 1997. aasta dokumendile, mille NOE oli saatnud CD-Contact Datale.
- 19 Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 67, et asjaolu, et CD-Contact Data osales tegelikult paralleelkaubanduses, ekspordides tooteid väljaspool Belgiat ja Luksemburgi asuvatele klientidele, ei ole selline, mis muudaks kõnealuse järelduse küsitavaks. Ta märkis selles suhtes, et asjaolu, et ettevõtja, kelle osalemine EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus olevas õigusvastases kooskõlastatud tegevuses on tõendatud, ei käitunud turul nii, nagu konkurentidega kokku lepitud, ei ole asjaolu, millega tuleb tingimata arvestada. Üldkohtu hinnangul võib ettevõtja, kes vaatamata konkurentidega tegevuse kooskõlastamisele viib ellu kokkulepitust erinevat poliitikat, nimelt lihtsalt üritada keelatud kokkulepet enda kasuks ära kasutada.
- 20 Belgiasse ja Luksemburgi suunatud paralleelse impordi keelamist puudutavate tõendite kohta leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 68, et CD-Contact Data ei saa väita, et komisjoni tsiteeritud kirju on vääralt tõlgendatud, kuna nendega sooviti vaid kinnitada, et hind, mida CD-Contact Data Nintendole asjassepuutuvate toodete

eest maksis, ei olnud liiga kõrge. Nii nähtub kogu sellest kirjavahetusest ja eriti CD-Contact Data'lt 12. novembril 1997 Nintendo France'ile saadetud faksist Üldkohtu hinnangul see, et kirjades käsitleti asjassepuutuvate toodete hinna küsimust üsna otseses seoses paralleelse impordiga.

- 21 Vaidlustatud kohtuotsuse punktides 69 ja 70 järeltas Üldkohus nendest kaalutlustest, et komisjon ei teinud viga, kui ta järeltas, et CD-Contact Data osales paralleelkaubandust piiravas kokkuleppes, ning lükkas sellest tulenevalt tagasi kõnealuse äriühingu hagis esitatud esimese väite esimese osa.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

- 22 Activision Blizzard palub Euroopa Kohtul:
- tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles on jäetud rahuldamata vaidlusaluse otsuse peale esitatud tühistamishagi;
  - tühistada vaidlusalune otsus vähemalt teda puudutavas osas;
  - teise võimalusena tühistada vaidlustatud kohtuotsus osas, milles on jäetud rahuldamata vaidlusaluse otsuse peale esitatud tühistamishagi, ja suunata kohtuasi Üldkohtusse tagasi;
  - mõista mõlema menetlusega kaasnevad kohtukulud välja komisjonilt.

- 23 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

- 24 Oma apellatsioonkaebust põhjendab Activision Blizzard kolme väitega, kritiseerides seda, kuidas Üldkohus analüüsis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 46–70 hagi esimese väite esimest osa, mis puudutas EÜ artikli 81 lõike 1 rikkumist.

Esimene väide

Poolte argumendid

- 25 Apellatsioonkaebuse esimeses väites on Activision Blizzard seisukohal, et Üldkohus pani toime õigusnormi rikkumise, kui ta andis faktidele vale õigusliku kvalifikatsiooni, järeldades, et NOE ja CD-Contact Data vahel esines õigusvastane kokkulepe EÜ artikli 81 lõike 1 tähenduses. See viga tuleneb asjaolust, et Üldkohus jättis komisjoni esitatud tõendite uurimisel arvesse võtmata erinevuse, mis esineb õiguslike tagajärgede seisukohast aktiivse paralleelkaubanduse piiramise ja passiivse paralleelkaubanduse piiramise vahel.

- 26 Activision Blizzard rõhutab selles suhtes, et Nintendo ja CD-Contact Data vahel sõlmitud turustusleping keelas aktiivse paralleelkaubanduse, kuid passiivne paralleelkaubandus oli lubatud. Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52 kinnitas, on see kokkulepe EÜ artikli 81 lõike 1 seisukohast täiesti õiguspärane.
- 27 Võttes arvesse turustuslepingus kehtestatud keeldu tegeleda aktiivse paralleelkaubandusega, ei ole üllatav, et CD-Contact Data vahetas NOE-ga teavet Belgias toimunud paralleelse impordi kohta, nagu sellest annavad tunnistust CD-Contact Datalt 28. oktoobril 1997 Nintendole saadetud faks koostoimes vaidlusaluse otsuse põhjenduses 197 viidatud kirjadega.
- 28 Asjaolude korrektse õigusliku analüüsi jaoks oleks Üldkohus pidanud pärast selle tuvastamist, et CD-Contact Data osales paralleelset impordi käsitleva teabe vahetamisel, pidanud kindlaks tegema, kas asjaomane tegevus puudutas vastavalt turustuslepingule aktiivse paralleelmüügi piiramist või puudutas see ka passiivse paralleelmüügi õigusvastast piiramist. Tuvastamata sellise kokkuleppe olemasolu, mille eesmärk oleks minna kaugemale aktiivse müügi piirangust, ei saanud Üldkohus apellandi hinnangul jõuda järeldusele, et CD-Contact Data oli EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus oleva kokkuleppe pool.
- 29 Activision Blizzard järeldab sellest, et kuna Üldkohus jättis sellise analüüsi läbi viimata, ei saanud ta õigusnorme rikkumata otsustada, et komisjon oli piisavalt tõendanud, et CD-Contact Data tegevuse eesmärk oli passiivse müügi piiramine.

- 30 Täiendavalt väidab apellant, et Üldkohus rikkus vähemalt temal lasuvat põhjendamiskohustust, kuna vaidlustatud kohtuotsuses ei ole märgitud põhjuseid, miks käesoleva juhtumi asjaoludel ei tule arvesse võtta aktiivse paralleelkaubanduse ja passiivse paralleelkaubanduse eristamist.
- 31 Komisjon möönab, et komisjoni 22. juuni 1983. aasta määrus (EMÜ) nr 1983/83 asutamislepingu artikli 85 lõike 3 kohaldamise kohta ainuõigusliku turustuskokkuleppe liikide suhtes (EÜT L 173, lk 1), mis oli käesoleva asja faktide suhtes *ratione temporis* kohaldatav, võimaldab keelata ainuturustajal aktiivselt otsida kliente väljaspool oma territooriumi ja et CD-Contact Data ja Nintendo vahel sõlmitud turustusleping sisaldas sellist aktiivse müügi keeldu, mis niisugusel kujul ei olnud vastuolus EÜ artikli 81 lõikega 1. Ta rõhutab siiski, et kõnealune määrus ei ole kohaldatav, kui pooled lepivad kokku absoluutse territoriaalse kaitse loomises, mille tulemusel on ainuturustajatel täielikult keelatud müüa väljaspool nende territooriumi või klientidele, kellel on eksportimise kavatsus. Niisuguse olukorraga oli tegemist käesoleval juhul.
- 32 Komisjon leiab, et Üldkohus ei rikkunud ühtegi õigusnormi, kui ta jättis vaidlusaluse otsuse selles küsimuses muutmata. Ta leiab eelkõige, et kuna Üldkohus tuvastas CD-Contact Data ja Nintendo vahel sõlmitud kokkuleppe paralleelkaubanduse kui sellise piiramiseks, ei olnud kohtul vaja oma otsuses esitada täpsemaid põhjendusi turustajate aktiivse müügi ja passiivse müügi eristamise kohta.

Euroopa Kohtu hinnang

- 33 Esimese väitega heidab apellant Üldkohtule sisuliselt ette seda, et viimane pani toime õigusnormi rikkumise, kui ta jättis analüüsimata, kas CD-Contact Data tegevus, nagu

seda on väljendatud kirjavahetuses, millele vaidlusalune otsus tugineb, toimus ainsa eesmärgiga piirata vastavalt CD-Contact Data ja Nintendo vahel sõlmitud turustuslepingule aktiivset paralleelmüüki või puudutas see tegevus ka passiivse paralleelmüügi piiramist.

- 34 Tuleb aga tõdeda, et Üldkohus viis vaidlustatud kohtuotsuses vastupidi apellandi väidetele sellise analüüsi läbi ning et seetõttu puudub väitel faktiline alus.
- 35 Nii märkis Üldkohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 52, et kõnealune turustusleping ei sisaldanud erinevalt Nintendo teatud teiste turustajatega varem sõlmitud turustuslepingutest iseenesest ühtegi EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus olevat tingimust, arvestades, et leping lubas CD-Contact Datal passiivselt ekspordida.
- 36 Kohtuotsuse punktides 54 ja 55 märkis ta seejärel, et kuna puudusid otsesed dokumentaalsed tõendid passiivse ekspordi piiramiseks sõlmitud kirjaliku kokkuleppe kohta, tuleb uurida, kas komisjon on vaidlusaluse otsuses viidatud CD-Contact Data, NOE ja Nintendo France'i kirjavahetuse alusel õiguslikult piisavalt tõendanud, et CD-Contact Data osales EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus olevas kokkuleppes.
- 37 Lõpuks möönis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59 sõnaselgelt, et *a priori* ei saa kõrvale jätta apellandi tõlgendust, mis puudutab CD-Contact Datalt 28. oktoobril 1997 NOE-le saadetud faksi ja mille kohaselt viidet CD-Contact Data käsutuses olevate toodete mahu piiratusele tuleb käsitada teabena selle kohta, et tal ei ole materiaalselt võimalik tegeleda aktiivselt müügiga Belgias asuva hulgiettevõtja vahendusel.

- 38 Sellest nähtub, et Üldkohus hindas komisjoni esitatud tõendeid seda asjaolu silmas pidades, et CD-Contact Data ja Nintendo vahel sõlmitud turustuslepingus oli ette nähtud esmapilgul õiguspärasena tunduv aktiivse müügi keeld, ning võttes arvesse CD-Contact Data argumenti, mille kohaselt oli kõnealuse faksi sisu selle asjaoluga selgitatav.
- 39 Kui Üldkohus tuvastas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 69 siiski CD-Contact Data osalemise õigusvastases kokkuleppes, siis tegi ta seda asjaolu tõttu, et komisjoni viidatud kogu kirjavahetuse analüüsimise tulemusel kohtuotsuse punktides 60–68 jõudis ta järeldusele, et see kirjavahetus tõendab, et CD-Contact Data ja Nintendol oli ühine tahe piirata mitte ainult aktiivset müüki, vaid paralleelkaubandust üldiselt.
- 40 Neil asjaoludel tuleb Activision Blizzard'i esimene väide põhjendamatusena tõttu tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

- 41 Teises väites leiab Activision Blizzard, et Üldkohus moonutas tõendeid, kui ta leidis, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56–68 viidatud dokumendid andsid tunnistust õigusvastase eesmärgi taotlemisest. Ta viitab eelkõige 4. septembri 1997. aasta ning sama aasta 3. ja 12. novembri faksidele, milles CD-Contact Data väljendas rahulolematust Belgiasse suunatud ekspordi üle, millega rikuti talle turustuslepinguga sellel

territooriumil antud ainuõigusi, kasutades impordihindu puudutavat teavet selleks, et saada NOE-lt läbirääkimiste tulemusena parem ostuhind. Nende dokumentide sõnastusega on vastuolus järeldus, mille kohaselt kõnealused dokumendid käsitlesid muud kui aktiivse müügi õiguspärast piiramist territooriumil, mille osas kuulus ainuõigus CD-Contact Datale, või viisi, kuidas viimane avaldas tarnijale survet omaenda ostuhinna alandamiseks.

- 42 Apellant väidab selles kontekstis, et 3. novembri 1997. aasta faksist ilmneb, et CD-Contact Data soovis teavitada Saksamaalt Belgia turule toimuva aktiivse müügi võimalikust juhust.
- 43 Mis puudutab Nintendo France'ile 12. novembril 1997 saadetud faksi, siis ei ilmne selle sisust kuidagi, et CD-Contact Data avaldas survet passiivse paralleelse impordi piiramiseks. Viide „paralleelsele impordile” tähendab nimelt, et see import oli õiguspärane. Pealegi oleks komisjoni 22. detsembri 1999. aasta määruse (EÜ) nr 2790/1999 asutamislepingu artikli 81 lõike 3 kohaldamise kohta vertikaalkokkuleppe ja kooskõlastatud tegevuse liikide suhtes (EÜT L 336, lk 21; ELT eriväljaanne 08/01, lk 364) kohaselt isegi Nintendo France'i passiivse müügi takistamine olnud lubatud, arvestades, et viimane oli tarnija tütarettevõtja.
- 44 Niivõrd, kuivõrd 4. septembri 1997. aasta faksi võib lugeda tõendiks, vaatamata asjaolule, et see saadeti enne perioodi, mil oletatav rikkumine aset leidis, ei sisalda see siiski mingit tõendit passiivse paralleelkaubanduse takistamise kavatsuse kohta. Vasutupidi, sellest faksist nähtub, et CD-Contact Data püüdis kasutada impordihindu puudutavat teavet selleks, et saada NOE-lt läbirääkimiste tulemusena parem hind.

- 45 Apellant leiab, et komisjon püüab tõendamiskohustust ümber pöörata, väites, et need dokumendid ei tõenda, et nende koostajad eristasid aktiivset müüki passiivsest müügist, nagu CD-Contact Data oleks kohustatud tõendama, et ta tegutses kooskõlas EÜ artikliga 81. Euroopa Kohus märkis 13. juuli 1966. aasta otsuses liidetud kohtuasjades 56/64 ja 58/64: *Consten ja Grundig vs. komisjon* (EKL 1966, lk 429) siiski selgelt, et tõendamiskohustuse ümberpööramine ei ole sellisel juhul lubatud.
- 46 Apellant meenutab lisaks, et vastupidi varasematele lepingutele Nintendo ja muude poolte vahel, kes on tõepoolest tunnistanud, et nad osalesid õigusvastases süsteemis, oli CD-Contact Data allkirjastatud turustusleping kooskõlas nende arutelude tulemustega, mis olid toimunud Nintendo ja komisjoni vahel, ning sellega keelati vaid aktiivne müük. Neil asjaoludel ja vastupidiste tõendite puudumise tõttu ei saa oletada, et CD-Contact Data tõlgendas seda kokkulepet muul viisil kui nii, et see keelab tooteid aktiivselt pakkumast teistele turustajatele antud territooriumidel ja vastupidi. Lisaks oli CD-Contact Data tegevus selle tõlgendusega kooskõlas. CD-Contact Data lihtsustas passiivset müüki Prantsusmaal, teavitades samas NOE-d turustuslepingus sisalduva aktiivse müügi keelu rikkumistest.
- 47 Komisjon on seisukohal, et teine väide on vastuvõetamatu või teise võimalusena alusetu, kuna apellant ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et Üldkohus moonutas esitatud tõendite ilmselget tähendust.
- 48 Komisjon väidab eelkõige, et ükski apellandi viidatud kolmest dokumendist, see tähendab 4. septembri 1997. aasta ning sama aasta 3. ja 12. novembri faksidest ei sisalda andmeid, mis tõendaksid, et nende koostajad eristasid aktiivset müüki passiivsest müügist. Lisaks ei käsitlenud Üldkohus neid dokumente nende kontekstist

väljarebitult, vaid kaalus tõendeid kogumis. Kõnealusel kirjavahetusest tervikuna ilmneb, et CD-Contact Data osales teabesüsteemis, mis oli mõeldud igasugusest paralleelsest impordist teatamiseks, ning see kinnitas, et kõnealune äriühing oli liitunud kokkuleppega, mille eesmärk oli paralleelkaubanduse kui sellise piiramine.

- 49 Komisjoni hinnangul tuleb arvesse võtta konteksti, millesse kuulub CD-Contact Data ja Nintendo vahel sisse seatud teabevahetus. Juba enne CD-Contact Data liitumist Nintendo turustusvõrguga löid Nintendo ja osa tema turustajatest süsteemi, mille eesmärk oli parandada ainuturustajatele antud kaitset, et saavutada absoluutse territoriaalse kaitse seisund, mille oluline element oli paralleelkaubandust puudutava teabe vahetamise süsteem. Lisaks jätkas Nintendo seda sama õigusvastast tegevust, kuigi ta oli teadlik komisjoni läbiviidavast uurimisest.

Euroopa Kohtu hinnang

- 50 Teises väites toob apellant esile selle, et Üldkohus moonutas tõendeid, eelkõige 4. septembri 1997. aasta ning sama aasta 3. ja 12. novembri fakse, mis CD-Contact Data saatis NOE-le või Nintendo France'ile.
- 51 Sissejuhatuseks tuleb meenutada, et EÜ artiklist 225 ja Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58 esimesest lõigust tuleneb, et Euroopa Kohtul puudub pädevus tuvastada fakte ja üldjuhul hinnata tõendeid, millele Üldkohus on nende faktide puhul tuginenud. Kui need tõendid on hangitud õiguspäraselt, kui on järgitud õiguse üldpõhimõtteid ning tõendamiskohustust ja tõendite kogumist puudutavaid menetlusnorme, on üksnes Üldkohus pädev hindama talle esitatud tõendite tõenduslikku väärtust. See hinnang

ei ole seega iseenesest õigusküsimus, mida Euroopa Kohus saaks kontrollida, välja arvatud juhul, kui tegemist on nende tõendite moonutamisega (vt eelkõige 18. märtsi 2010. aasta otsus kohtuasjas C-419/08 P: Trubowest Handel ja Makarov vs. nõukogu ja komisjon, EKL 2010, lk I-2259, punktid 30 ja 31 ning seal viidatud kohtupraktika).

52 Käesolevas asjas väidab apellant piisavalt üksikasjalikult, et Üldkohtu poolt kõnealustele faksidele antud hinnang on vastuolus nende dokumentide sisuga. Neil asjaoludel on teine väide vastupidi komisjoni väidetule vastuvõetav.

53 Selle väite põhjendatuse kohta tuleb märkida, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale peab niisugune moonutamine olema toimiku materjalidest tulenevalt ilmne, ilma et oleks vaja fakte ja tõendeid uuesti hindama asuda (vt 6. aprilli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-551/03 P: General Motors vs. komisjon, EKL 2006, lk I-3173, punkt 54; eespool viidatud kohtuotsus Trubowest Handel ja Makarov vs. nõukogu, punkt 32, ja 2. septembri 2010. aasta otsus kohtuasjas C-399/08 P: komisjon vs. Deutsche Post, EKL 2010, lk I-7831, punkt 64).

54 Isegi kui kõnealuseid fakse võiks tõlgendada apellandi välja pakutud viisil, tuleb siiski tõdeda, et tema pakutud tõlgendus ei ole ainus järeldus, mille saab teha nende fakside tekstist, ning et teistsugusest hinnangust, mille Üldkohus neile andis, ei ilmne nende sisu mingit moonutamist. Täpsemalt ei too apellandi poolt oma teise väite põhjendamiseks esitatud argumendid esile ühtegi sisulist ebatäpsust tõlgenduses, mille Üldkohus kõnealustele faksidele andis.

- 55 Siinkohal tuleb muu hulgas märkida, et vastupidi sellele, mida apellant näib väitvat, ei tulene 3. novembri 1997. aasta faksist ilmselgelt, et CD-Contact Data soovis sellega üksnes teavitada aktiivsest müügist, millega Nintendo üks teine turustaja turustuslepingut rikkudes tegeles.
- 56 Apellant vaidlustab 4. septembri ja 12. novembri 1997. aasta fakside osas sisuliselt nende tõendusjõu, väites, et nendest ei nähtu piisavalt selgelt, et neil oli õigusvastane eesmärk, ilma et tal siiski õnnestuks tõendada, et tähendus, mille Üldkohus nendele faksidele omistas, on ilmses vastuolus nende sisuga.
- 57 Selles kontekstis tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu kontroll käesoleva väite hindamisel, mis puudutab kõnealuste fakside moonutamist, piirdub selle kindlaksteegemisega, et tuvastades nende fakside alusel, et CD-Contact Data osales õigusvastases kokkuleppes, mille eesmärk oli piirata paralleelkaubandust üldiselt, ei ületanud Üldkohus ilmselgelt nende fakside mõistliku hindamise piire. Käesolevas asjas on Euroopa Kohtu ülesanne seega mitte iseseisvalt hinnata, kas komisjon tõendas osalemist õiguslikult piisavalt ja täitis seega temal lasuva tõendamiskohustuse konkurentsinoormide rikkumise tuvastamisel, vaid kindlaks teha, kas siis, kui Üldkohus järeldas, et see nii tõepoolest oli, tõlgendas ta kõnealuseid fakse ilmselgelt vastuolus nende sõnastusega – mida ta aga ei teinud.
- 58 Eeltoodust lähtuvalt tuleb teine väide põhjendamatusse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

- 59 Kolmandas väites on Activision Blizzard seisukohal, et isegi kui Euroopa Kohus otsustaks, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56–68 viidatud dokumendid lähevad kaugemale aktiivse kaubanduse õiguspärasest piiramisest, tegi Üldkohus ilmse hindamisvea, kui ta järeldas, et need dokumendid on piisav tõend selle kohta, et CD-Contact Data ja NOE vahel on sõlmitud kokkulepe EÜ artikli 81 lõike 1 tähenduses. Üldkohtu ja Euroopa Kohtu praktikast nähtub, et niisugune kokkulepe eeldab esiteks NOE ühepoolselt kehtestatud poliitikat, millel on konkurentsivastane eesmärk ja mis seisneb CD-Contact Datale suunatud kaudses või otseses ettepanekus taotleda ühiselt niisugust eesmärki, ning teiseks vähemalt viimase vaikivat nõusolekut. Üldkohus kohaldas neid kriteeriume vaidlustatud kohtuotsuses aga valesti või vähemalt rikkus temal selles suhtes lasuvat põhjendamiskohustust.
- 60 Esimese nimetatud kriteeriumi kohta väidab apellant, et Üldkohus rajas oma järelduse, mille kohaselt Nintendo kehtestas ühepoolselt poliitika, mille eesmärk oli panna CD-Contact Datale kohustus takistada paralleelset müüki, pelgalt asjaolule, et Nintendo töötas 1991. aastal välja teabevahetussüsteemi, selleks et kontrollida passiivset paralleelset importi. Apellant väidab nimelt, et Üldkohus ei selgitanud, kuidas Nintendo sundis CD-Contact Datat seda õigusvastast poliitikat järgima, tehes viimasele ettepaneku selles osaleda.
- 61 Lisaks jättis Üldkohus analüüsimata asjakohased küsimused, nagu selgete tõendite puudumine Nintendo poolt CD-Contact Datale selle poliitika pealesundimise kohta,

järelevalvesüsteemi ja CD-Contact Datale määratud trahvide puudumine, Nintendo ja CD-Contact Data vahel sõlmitud turustuslepingu sõnastuse erinevus teiste turustajatega sõlmitud varasematest kokkulepetest ning lõpuks asjaolu, et komisjon oli Nintendo ja tema ainuturustajate vahelisi suhteid juba kaks aastat hoolikalt jälginud, kui CD-Contact Data sai Nintendo turustajaks. Need tegurid muudavad väga ebatõenäoliseks selle, et Nintendo tegi CD-Contact Datale ettepaneku osaleda õigusvastases teabevahetussüsteemis ning et ta rakendas seda süsteemi samamoodi, nagu ta oli seda teinud oma suhetes teiste turustajatega.

62 Mis puudutab teist nimetatud kriteeriumi, siis leiab Activision Blizzard, et Üldkohus ei tuvastanud nõuetekohaselt, et CD-Contact Data oli nõustunud Nintendo ühepoolset kehtestatud poliitikaga.

63 Apellant on eelkõige seisukohal, et Üldkohus leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 67 valesti, et asjaolu, et CD-Contact Data osales tegelikult passiivses paralleelkaubanduses, eksportides tooteid väljaspool Belgiat ja Luksemburgi asuvatele klientidele, ei ole selline, mis muudaks ühise tahte olemasolu küsitavaks. Tuginedes selles suhtes horisontaalseid kokkuleppeid käsitlevale kohtupraktikale, täpsemalt 29. novembri 2005. aasta otsusele kohtuasjas T-62/02: *Union Pigments vs. komisjon* (EKL 2005, lk II-5057), jättis Üldkohus tähelepanuta asjaolu, et väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et vertikaalsete kokkulepete korral võib niisugune eksport seada kahtluse alla turustaja nõustumise tarnija õigusvastase poliitikaga, mille eesmärk on paralleelkaubanduse takistamine.

64 Apellant väidab lisaks, et horisontaalse kokkuleppe olemasolu piisavalt tõendavaid tegureid ei saa mingil juhul käsitada ka piisavate tõenditena ettevõtja osalemise kohta

vertikaalses kokkuleppes, eriti kui ühine tahe peaks põhinema ühepoolsetel kehtestatud poliitikaga vaikumisi nõustumisel.

- 65 Esiteks on erinevalt konkurentidevahelistest kontaktidest tarnijate ja turustajate vahelised kaubandustavasid puudutavad kontaktid iseäranis ainuõiguslike turustussüsteemide raames tavapärased ja isegi vajalikud. Teiseks ei sõlmita vertikaalsetes suhetes konkurentsi piiravaid kokkuleppeid tingimata turustaja huvides. Kolmandaks, erinevalt konkurentidevahelisest suhtest sõltuvad turustajad vertikaalses suhtes oma tarnija tarnetest ja on seega tarnijaga võrreldes nõrgemal positsioonil, mistõttu on turustajatel keerulisem end oma tarnija kehtestatud poliitikast avalikult distantseerida.
- 66 Neil asjaoludel ei tohiks seda, et turustaja ei distantseeri end avalikult tarnija järgitavast poliitikast, liiga kiiresti pidada turustaja nõustumiseks kokkuleppega, eriti kui on võimalik tõendada, et see turustaja ei tegutsenud praktikas tarnija soovide kohaselt.
- 67 Komisjon on seisukohal, et miski EÜ asutamislepingus ega kohtupraktikas ei toeta argumenti, et vertikaalseid kokkuleppeid puudutavate juhtumite korral on ühise tahte tõendamiseks vaja teistsugust tõendatuse taset kui see, mis on nõutav horisontaalseid kokkuleppeid käsitlevate juhtumite korral. Horisontaalsete kokkulepete ja vertikaalsete kokkulepete eristamine on asjakohane konkurentsi piirava mõju hindamisel, kuid see ei puutu asjasse selle kindlakstegemisel, mis moodustab ühise tahte.

- 68 Komisjoni hinnangul ei ole veenev ükski apellandi esile toodud kolmest põhjusest, millega ta õigustab seda, et Üldkohus oleks pidanud lähtuma tema välja pakutud vahetegemisest. Esiteks tuvastas Üldkohus kokkuleppe olemasolu mitte asjaolu tõttu, et CD-Contact Data ja Nintendo pidasid omavahel ühendust, vaid seetõttu, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 56–66 nimetatud dokumentide sisust ilmnes ühine tahe, mille eesmärk oli piirata paralleelkaubandust. Teiseks võivad paralleelkaubandust piiravad vertikaalsed konkurentsivastased kokkulepped, nagu ka horisontaalsed konkurentsivastased kokkulepped, tuua kasu nende kokkulepete pooltele, isegi kui kõik pooled neid kokkuleppeid ei järgi. Kolmandaks on raske ette kujutada, kuidas on vertikaalses suhtes keerulisem end konkurentsivastasest tegevusest distantseerida kui horisontaalses suhtes.
- 69 Komisjon järeldeb sellest, et Üldkohus ei rikkunud ühtegi õigusnormi ja põhjendas oma otsust piisavalt, kui ta leidis, et komisjon tõendas õiguslikult piisavalt, et CD-Contact Data ja Nintendo vahel oli kokkulepe, mille eesmärk oli paralleelkaubanduse piiramine. Komisjon on seisukohal, et ülejäänud osas esitab apellant argumendid, millega ta palub Euroopa Kohtul anda uue hinnangu faktilistele järeldustele ning mis on seetõttu vastuvõetamatud.

Euroopa Kohtu hinnang

- 70 Kolmandas väites on Activision Blizzard esiteks seisukohal, et Üldkohus tegi ilmse hindamisvea, kui ta järeldeb, et komisjoni viidatud dokumendid on piisav tõend selle kohta, et CD-Contact Data ja Nintendo vahel on sõlmitud EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus olev kokkulepe. Ta heidab Üldkohtule eelkõige ette, et viimane ei kohaldanud käesolevas asjas käsitletava vertikaalse suhte kontekstis õigesti kohtupraktikat, mille kohaselt niisuguse kokkuleppe sõlmimine eeldab esiteks ühe poole tehtud kaudset

või otsest ettepanekut taotleda ühiselt konkurentsivastast eesmärki ning teiseks teise poole vähemalt vaikivat nõusolekut. Teise võimalusena väidab ta, et Üldkohus ei põhjendanud vaidlustatud kohtuotsust piisavalt.

71 Kõigepealt tuleb tõdeda, et vastupidi sellele, mida näib välja pakkuvat apellant, ei ole vertikaalses suhtes konkurentsivastase kokkuleppe tuvastamiseks nõutav tõendatuse tase põhimõtteliselt kõrgem kui see, mis on nõutav horisontaalse suhte korral.

72 On küll tõsi, et asjaolud, mis võivad olenevalt olukorrast võimaldada horisontaalse suhte korral tuvastada konkurentidevahelise konkurentsivastase kokkuleppe olemasolu, võivad osutada niisuguse kokkuleppe tuvastamise jaoks tootja ja turustaja vahelises vertikaalses suhtes sobimatuks, arvestades, et niisuguses suhtes on teatud suhtlemine õiguspärane. Siiski tuleb õigusvastase kokkuleppe olemasolu hinnata kõiki asjakohaseid tegureid ning igale juhtumile omast majanduslikku ja õiguslikku konteksti silmas pidades. Küsimust, kas tõend võimaldab tuvastada EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus oleva kokkuleppe sõlmimise või mitte, ei saa seega lahendada abstraktselt olenevalt sellest, kas tegemist on vertikaalse või horisontaalse suhtega, eraldades selle asjaolu kontekstist ja teistest teguritest, mis iseloomustavad konkreetset juhtumit.

73 Käesolevas asjas nähtub eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktist 55, et Üldkohus analüüsis kirjavahetust, millele tugineti vaidlusalususes otsuses, selleks et teha kindlaks, kas see kirjavahetus tõendab CD-Contact Data ja Nintendo ühist taht piirata paralleelkaubandust. Kogu sellele kirjavahetusele antud hinnangu ja konteksti alusel, millesse see kuulub, jõudis Üldkohus järeldusele, et selline ühine tahe oli tõepoolest olemas.

- 74 Argumentide põhjal, mis apellant esitas om.a kolmanda väite põhjendamiseks, ei ilmne selles hinnangus mingit õigusnormide rikkumist.
- 75 Mis puudutab esiteks selle küsimuse hindamist, kas Nintendo tegi CD-Contact Data-le otseselt või kaudselt ettepaneku teha koostööd paralleelkaubanduse takistamiseks, siis tuleb tõdeda, et Üldkohus tugines selles suhtes vastupidi apellandi väidetule mitte ainult asjaolule, et Nintendo töötas paralleelkaubanduse piiramiseks 1990. aastatel välja teabevahetussüsteemi, vaid peamiselt sellele, et NOE, Nintendo France'i ja CD-Contact Data kirjavahetusest ilmneb, et viimati nimetatud äriühing liitus selle süsteemiga, mis eeldab tingimata Nintendo vastavat ettepanekut.
- 76 Apellant ei saa ka Üldkohtule tulemuslikult ette heita, et ta jättis niisuguse ettepaneku olemasolu hindamisel asjakohased tegurid analüüsimata.
- 77 Kõigepealt tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba tõdenud, et järelevalve- ja sanktsioonisüsteemi olemasolu kontrollimine ei ole alati vajalik, selleks et EÜ artikli 81 lõikega 1 vastuolus oleva kokkuleppe võiks lugeda sõlmituks (vt selle kohta eelkõige 6. jaanuari 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-2/01 P ja C-3/01 P: BAI ja komisjon vs. Bayer, EKL 2004, lk I-23, punkt 84).
- 78 Edasi nähtub vaidlustatud kohtuotsuse punktist 52, et Üldkohus võttis arvesse asjaolu, et erinevalt Nintendo teiste turustajatega varem sõlmitud turustuslepingutest ei sisaldanud CD-Contact Dataga sõlmitud turustusleping keelatud tingimust.

- 79 Mis puudutab lõpuks apellandi väidet, et Üldkohtu analüüsitud kirjavahetus ei ole piisavalt selge tõend ja et järelevalvesüsteemi puudumine, CD-Contact Data turustuslepingute ja varem sõlmitud turustuslepingute vaheline erinevus ning komisjoni poolt Nintendo ja tema turustajate vaheliste suhete jälgimine alates 1995. aastast muudavad väga ebatõenäoliseks selle, et Nintendo tegi CD-Contact Datale ettepaneku osaleda õigusvastases teabevahetussüsteemis, siis piisab tõdemisest, et nendes argumentides piirdub apellant sellega, et palub Euroopa Kohtul asendada Üldkohtu hinnangu oma hinnanguga, ning et kõnealused argumentid on seega vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 51 viidatud kohtupraktikale vastuvõetamatud.
- 80 Mis puudutab teiseks selle küsimuse hindamist, kas CD-Contact Data nõustus vähemalt vaikimisi Nintendo ettepanekuga osaleda kokkuleppes, mille eesmärk oli piirata paralleelkaubandust, siis tuleb kõigepealt märkida, et eelkõige vaidlustatud kohtuotsuse punktides 59–66 nähtub, et vastupidi sellele, mida näib väitvat apellant, tegi Üldkohus järelduse niisuguse nõusoleku kohta mitte selle põhjal, et CD-Contact Data ei protesteerinud Nintendo konkurentsivastase poliitika vastu, vaid komisjoni viidatud kirjavahetusest ja eelkõige asjaolust, et 4. septembri 1997. aasta ning sama aasta 3. ja 12. novembri faksidega, mis CD-Contact Data saatis NOE-le või Nintendo France'ile, edastati informatsiooni paralleelimpordi kohta Belgias, mis oli CD-Contact Datale antud territoorium.
- 81 Edasi tuleb tõdeda, et Üldkohus ei rikkunud õigusnorme, kui ta järeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktis 67, et asjaolu, et CD-Contact Data osales tegelikult passiivses paralleelkaubanduses, eksportides tooteid väljaspool Belgiat ja Luksemburgi asuvatele klientidele, ei ole selline, mis muudaks ühise tahte olemasolu küsitavaks.

- 82 Kuigi see asjaolu on küll üks asjakohastest teguritest, mida tuleb arvesse võtta seda hinnates, kas CD-Contact Data nõustus Nintendo ettepanekuga, ei ole see siiski iseenesest otsustava tähtsusega ega saa kohe välistada niisuguse nõusoleku olemasolu. Vastupidi apellandi väidetele võib ainutrustaja olla huvitatud mitte ainult tootjaga kokkuleppe sõlmimisest paralleelkaubanduse piiramiseks eesmärgiga paremini kaitseda omaenda turustusterritooriumi, vaid ka salaja sellise müügiga tegelemisest, mis on kõnealuse kokkuleppega vastuolus, selleks et püüda kasutada kokkulepet ainult enda kasuks. Sellest tulenevalt võis Üldkohus õigusnorme rikkumata järeldada, et kõikide asjakohaste tegurite, eelkõige komisjoni viidatud kirjavahetuse – tõlgendatuna käesoleva asja konkreetsetes kontekstis – tervikuna hindamise tulemusel võib järeldada, et CD-Contact Data tõepoolest nõustus Nintendo ettepanekuga teha koostööd paralleelkaubanduse piiramiseks.
- 83 Mis puudutab lõpuks apellandi argumenti, et Üldkohus oleks pidanud kõnealuse kirjavahetuse ebaselgust ja CD-Contact Data märkimisväärset eksporti arvestades jõudma järeldusele, et CD-Contact Data nõustumine Nintendo konkurentsivastase poliitikaga ei olnud tõendatud, siis piisab märkimisest, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 51 viidatud kohtupraktikale on see argument vastuvõetamatu, kuna sellega palutakse Euroopa Kohtul asendada Üldkohtu hinnang oma hinnanguga.
- 84 Mis puudutab apellandi teise võimalusena esitatud väidet vaidlustatud kohtuotsuse ebapiisavate põhjenduste kohta, siis tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei nõua Üldkohtul lasuv põhjendamiskohustus, et ta esitaks ammen-dava ning üksikasjaliku ülevaate menetluspoolte kõikidest arutluskäikudest. Üldkohtu põhjendused võivad seega olla tuletatavad, tingimusel et huvitatud isikutel on võimalik Üldkohtu lahendi põhjused teada saada ning Euroopa Kohtul on piisavalt andmeid oma kontrolli teostamiseks (vt eelkõige 22. mai 2008. aasta otsus kohtuasjas C-266/06 P: *Evonik Degussa vs. komisjon ja nõukogu*, punkt 103, ning 20. mai

2010. aasta otsus kohtuasjas C-583/08 P: *Gogos vs. komisjon*, EKL 2010, lk I-4469, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

- ⁸⁵ Eespool esitatud kaalutlustest ilmneb aga, et vaidlustatud kohtuotsus oli piisavalt põhjendatud, selleks et võimaldada ühelt poolt Euroopa Kohtul selle seaduslikkust kontrollida ning teiselt poolt apellandil mõista põhjuseid, mille tõttu Üldkohus jõudis järeldusele, et ta osales kokkuleppes, mille eesmärk oli paralleelkaubanduse piiramine.
- ⁸⁶ Sellest lähtuvalt tuleb apellatsioonkaebuse kolmas väide osaliselt vastuvõetamatus ja osaliselt põhjendamatus tõttu tagasi lükata.
- ⁸⁷ Kuna ühegagi kolmest väitest, mis apellant oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitas, ei saa nõustuda, tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

- ⁸⁸ Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ning Activision Blizzard on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista temalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.**
- 2. Mõista kohtukulud välja Activision Blizzard Germany GmbH-lt.**

Allkirjad